

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 20P/110/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515210313
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Talašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2015:1515210313.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: P. B., nar. XX.XX.XXXX bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, so sídlom Slovenská 87, Prešov, dieťa rodičov - matka: I.. P. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., P. XX, bývajúca na adrese U., G. 7, zastúpená T.. Johanou Bertovou, advokátkou so sídlom Hlavná 29, Prešov a otec: I.. U. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., P. XX, na návrh matky o nariadenie predbežného opatrenia, takto

rozhodol:

Súd nariaďuje predbežné opatrenie, podľa ktorého dočasne zveruje maloletú P. B., nar. XX.XX.XXXX do starostlivosti matky na čas do meritórneho rozhodnutia vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 20P 256/2014.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným elektronickým prostriedkom tunajšiemu súdu dňa 03.05.2015, pričom originál podania bol súdu doručený dňa 05.05.2015, žiadala matka súd, aby predbežným opatrením rozhodol tak, že sa maloletá P. predbežne, do skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej vedenom na tunajšom súde pod sp. značkou 20P 256/2014, zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

V návrhu uviedla, že vo veci samej sa domáha rozvodu manželstva s otcom maloletej, zverenia maloletej P. do jej osobnej starostlivosti s tým, že bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, otca navrhla zaviazat' povinnosťou platiť výživné na maloletú v sume 250 eur mesačne a na tvorbu úspor sumou 50 eur mesačne. Styk dieťaťa s otcom upraviť nežiadala. Dôvodom podania návrhu vo veci samej je skutočnosť, že zo spoločnej domácnosti od otca odišla 07.07.2014 hlavne pre jeho opakované záchvaty hnevu a agresivity so sklonom k hystérii, keď na ňu aj niekoľko hodín v kuse kričal a nadával jej, čoho svedkom bola maloletá, preto sa pred ním zatvárali do izby. Opakovane v noci vrazil do izby, kde obe spali a vrieskal na matku napriek tomu, že vedel, že tam maloletá spí. Stalo sa, že do nej sácal, kričal aj vtedy, keď mala dieťa v náručí, má z neho strach. Otec opakovane počas šoférovania z Prešova do Bratislavy matke počas 4-5 hodín nadával a kričal v uzavretom priestore auta, kde maloletá sedela vzadu v autosedačke a plakala. Matka sa ju snažila upokojiť a mala strach, aby nehavarovali, lebo otec je pri šoférovaní nervózny, ťažko sa koncentruje, napr. zabudne odbočiť, na čo ho ona upozorní, chytí amok, kričí a obviňuje matku v prítomnosti ich dieťaťa. Opakované záchvaty slovnej a čiastočne aj fyzickej agresivity /matku sotil, kopal do hračiek dieťaťa/ sú hlavným dôvodom, prečo žiada zveriť maloletú do jej starostlivosti. Agresivita otca počas návštev u jeho rodičov v Bardejove sa presúvala na jeho matku, čoho svedkom bola maloletá. V dobe týchto návštev pred maloletou otcova matka ponižovala a urážala matku, vadilo jej, že dieťa dojčí. Po podobnom incidente, keď mala maloletá 3 mesiace, ju i s maloletou stará matka zo strany otca vyhnala z ich domu a následne neprišla na krstiny vnučky. Počas takýchto incidentov matka musela dieťa v dome starých rodičov zo strany otca ukrývať, aby ju

ušetřila týchto agresívnych hysterických scén. Záchvaty u otca vznikajú vždy na banálny podnet napr. prítomnosť hračiek v obývacej izbe, žiadosť o premiestnenie televízora do inej izby a pod..

Otec sa o maloletú reálne nikdy fyzicky nestaral, štítil sa ju prebaľovať, utrieť jej zadok po vykonaní potreby, pripadalo mu úchylné umývať jej genitálie, nikdy ju neuspával, išlo mu o to, aby sa predovšetkým vyspal on, nechodil s dcérou von, nepozná jej stravovacie návyky, nevenoval sa jej ani po psychickej stránke, venoval sa jej maximálne 5-10 minút 2-3x denne. Maloletá mala vo veku 4 mesiacov ortopédom odporúčané po dobu 2-3 mesiacov nosenie ortézy, otec s tým nesúhlasil, lebo „jeho dcéra nie je mrzák“ a na jeho pokyn ortézu musela pred jeho matkou schovávať, aby sa nedozvedela, že „ich dieťa je mrzák“. Krik otca v prítomnosti maloletej zanechal na dieťati následky, dieťa sa v noci strhávalo zo sna s plačom, malo bezdôvodné záchvaty plaču ešte niekoľko mesiacov po odchode zo spoločnej domácnosti, preto je doteraz v starostlivosti detského psychológa. Otec užíva často sedatíva a zapíja ich alkoholom kvôli dlhodobým problémom so spánkom.

Otec vo vyjadrení z 12.02.2015 s návrhom na rozvod aj so zverením maloletej do starostlivosti matky súhlasil, zároveň ale navrhol upraviť jeho styk s maloletou v rozsahu, ktorý nie je v záujme zdravého vývoja a vývinu dieťa, s čím matka nesúhlasila, ale umožňovala mu stýkať sa s dcérou každé dva týždne v zmysle ich dohody. Matka dieťa priniesla na dohodnuté stretnutie s otcom dňa 21.03.2015 v ZOC MAX v Prešove napriek tomu, že bolo choré a bolo potrebné stretnutie obmedziť na pol hodiny. Otec reagoval tak, že 1 000 km nešiel kvôli 15 minútam, dcére sľúbený darček nedoniesol, v blízkom hračkárstve jej kúpil bábiku s tým, že idú pozrieť pre bábiku domček a spolu so svojou matkou, napriek nesúhlasu matky dieťaťa, nasilu a bez varovania vzal dieťa do náručia a utiekol s ním k svojmu autu. Pokúsil sa maloletú dostať do auta a odviezť ju do domu jeho rodičov v Bardejove. Matka sa snažila tomuto násilnému odňatiu dieťaťa zabrániť, otec ju odsotil vedľa auta a napokon sa jeho konaniu podarilo zabrániť až tým, že matkin otec narušil stabilitu otca, ktorý upustil dieťa na zem a matka tak vzala dieťa a utiekla s ním do ZOC MAX. Matke sa teda podarilo s dieťaťom ujsť a o uvedenom incidente podala oznámenie na príslušnom OOPZ. Dieťa bolo v ten deň vyšetrené na lekárskej pohotovosti. Otcova matka paradoxne podala oznámenie na polícii v Bardejove, kde ľživo obvinila matku z ublíženia na zdraví pomliaždením ruky, keď jej mala matka vytrhávať maloletú z jej náručia, hoci maloletú na rukách vôbec nedržala a iba na pokyn otca otvárala dvere na aute. Všetky relevantné dôkazy týkajúce sa tohto incidentu boli predložené konajúcemu súdu.

Maloletá bola viackrát vyšetrená psychologičkou PhDr. Máriou Sadivovou, ktorá na základe psychologických vyšetrení neodporučila vzťah /stretnutie/ dieťaťa s otcom, prípadne s inými osobami, bez prítomnosti matky, neodporuča ho ani v cudzom prostredí, je žiaduce krátke stretávanie sa dieťaťa s otcom v prostredí, kde sa dieťa dobre cíti a zásadne za prítomnosti matky, o čom bol otec informovaný na poslednom pojednávaní. Súdu bola predložená aj posledná správa z psychologického vyšetrenia maloletej zo dňa 23.03.2015 so zohľadnením incidentu zo dňa 21.03.2015, z ktorej vyplýva, že maloletá trpí „suspektnou postraumatickou stresovou poruchou, ktorá pri primeranom prístupe matky má tendenciu aspoň v hrubej symptomatike odznieť, ale opakovanie podobných stresových situácií má predpoklad trvalého poškodenia duševného zdravia dieťaťa.

Vzhľadom na rozvrat vzťahov účastníkov konania, na neprimerané a násilné správanie otca nielen k matke ale aj k maloletej, sú splnené podmienky dôvodnosti nároku, ktorému žiada matka priznať predbežnú ochranu - zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti, pretože je daná obava, že otec kedykoľvek využije situáciu na to, aby v rozpore so záujmami maloletej a bez varovania matky premiestnil maloletú do prostredia jej neznámeho. Už len násilnícky spôsob konania otca môže privodiť dieťaťu ujmu na duševnom zdraví. V prípade, ak by otec opätovne odňal maloletú od matky, má matka dôvodnú obavu o zanedbanie bežnej starostlivosti o dieťa zo strany otca, ktorý sa o dcéru nedokáže riadne postarať. Maloletá doteraz nikdy v noci nespala bez matky, je na ňu citovo viazaná, pri nočnom zobudení sa dožaduje jej prítomnosti. Aj počas spoločnej domácnosti otec spal v inej izbe. V prípade, že bude navrhované predbežné opatrenie vydané, bude mať matka možnosť prostredníctvom štátnych orgánov a aj iných organizácií zabezpečiť dieťaťu bezpečnosť a jeho zdravý psychický a fyzický vývoj a vývin. Matka primerane okolnostiam a zdravotnému stavu dieťaťa umožní kontakt dieťaťa s otcom, čo preukázala svojim doterajším prístupom, ktorý otec zneužil. Za danej situácie by kontakt s otcom bez prítomnosti matky alebo počas noci bol v rozpore so záujmami dieťaťa a mohol by mu privodiť značnú

psychickú ujmu. Bez predbežného opatrenia o zverení maloletej do jej starostlivosti a bez súhlasu otca má matka sťažnenú situáciu pri zabezpečovaní potrieb maloletej - škôlka, lekárska starostlivosť a pod., bez takéhoto rozhodnutia hrozí bezprostredná ujma - trvalé poškodenie duševného zdravia dieťaťa. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia je podaný, nakoľko vo veci samej súd doteraz nerozhodol, pojednávanie odročil na neurčito z dôvodu, že nariadil vo veci znalecké dokazovanie.

K návrhu neboli pripojené žiadne listinné dôkazy.

Súd zistil, že na tunajšom súde je vedené konanie na návrh matky o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k mal. P. pod spisovou značkou 20P 256/2014, v ktorom matka žiada zveriť maloletú do jej osobnej starostlivosti s tým, že bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, otca navrhla zaviazat' výživným na maloletú sumou 350 eur mesačne. V dodatku k návrhu zo dňa 06.02.2015 navrhovala otca zaviazat' povinnosťou prispievať maloletej dcére na tvorbu úspor sumou 100 eur mesačne. Vo veci súd doteraz nerozhodol, pojednávanie odročil na neurčito z dôvodu, že nariadil vo veci znalecké dokazovanie.

Zo správy z psychologického vyšetrenia vystavenej U.. L. P., klinickým psychológom /založenej v spise tunajšieho súdu sp.zn. 20P/256/2014/ súd zistil, že mal. P. bola psychologicky vyšetrená dňa 10.09.2014, kedy bola celkovo nekľudná, pohyby mala trhané, odbiehala od činnosti a motivácia bola žiadúca priebežne a dňa 29.09.2014, kedy bola zásadne kľudnejšia, pracovala pokojne, jednotlivé úkony vykonávala zmysluplne za sebou. Motivácia bola žiadúca zjavne sporadicky. Adaptívne a sociálne správanie podľa výsledkov psychologického vyšetrenia malo zjavne charakteristiky rozkolísania až symptomatológie neurotizácie, psychológ neodporúča vzťah dieťaťa s otcom.

Z ďalšej správy z psychologického vyšetrenia zo dňa 24.03.2015, keď matka popísala incident zo dňa 21.03.2015, je zrejmé, že u maloletej ide o suspektnú postraumatickú stresovú poruchu, ktorá pri primeranom prístupe matky má tendenciu aspoň v hrubej symptomatológii odznieť. Psychológ dôrazne upozorňuje, že opakovanie takýchto a podobných stresových situácií má predpoklad trvalého poškodenia duševného zdravia dieťaťa. V prípade pretrvávania symptomatológie postraumatickej stresovej poruchy, ktoré by matka hodnotila ako zmeny v správaní dieťaťa, psychológ odporúča individuálnu abreaktívno-korektívnu psychoterapiu hrovú.

Súd zistil, že na tunajšom súde je vedené pod sp. zn. 20P/401/2014 konanie na návrh matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej P. na čas do rozvodu manželstva. Ani v tejto veci súd doteraz nerozhodol. Z obsahu tohto spisu súd zistil, že otec pracoval v C. and L. A., s.r.o. a pracovný pomer bol ukončený dňa 14.03.2015 dohodou.

Uznesením zo dňa 10.04.2015, č.k. 20P 65/2015-9, právoplatným dňa 05.05.2015, tunajší súd zamietol návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým žiadala predbežne zveriť maloletú P. do jej osobnej starostlivosti, s tým, že ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Ako dôvod podania návrhu matka uviedla, že na tunajšom súde prebieha pod spisovou značkou 20P 256/2014 konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu a keďže súdne pojednávanie bolo stanovené až na deň 30.04.2015 má za to, že je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov. Rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od 07.07.2014, kedy matka po opakovaných slovných útokoch zo strany otca, z dôvodu obavy o svoje zdravie ale hlavne z dôvodu obavy o ďalší riadny psychický vývoj dcéry, ktorá bola svedkom agresívneho správania jej otca, opustila spolu s maloletou otca a od toho času účastníci nežijú v spoločnej domácnosti. Počas celého spolužitia sa otec voči matke správal agresívne, ponižujúco a urážlivo, o spoločné dieťa nejavil záujem, nemal k nemu vzťah a na starostlivosti oň sa nepodieľal. Od odchodu matky na výživu maloletej neprispel vôbec. O maloletú sa stará výlučne matka, ktorá v súčasnom období býva u rodičov v Prešove, kde má vytvorené podmienky na výchovu maloletej. Je v najlepšom záujme maloletej, aby bola do definitívnej úpravy práv a povinností rodičov zverená do jej dočasnej starostlivosti.

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa § 75 ods. 6 O.s.p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 76 ods. 1 O.s.p., predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi najmä aby a) platil výživné v nevyhnutnej miere, b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov, alebo do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

Uvedené zákonné ustanovenie obsahuje len príkladný výpočet predbežných opatrení, čo nevyklučuje, aby ich podoba bola rozmanitejšia, a to v závislosti od konkrétnych okolností.

Inštitút predbežného opatrenia predpokladá naliehavosť úpravy pomerov medzi účastníkmi (i keď dočasnej) alebo zabezpečenia výkonu súdneho rozhodnutia, pričom o veci sa nerozhoduje na základe výsluchu oboch procesných strán a vykonania dokazovania o skutočnostiach týkajúcich sa existencie dôvodov obsiahnutých v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ale súd vychádza iba zo skutočností uvádzaných navrhovateľom v návrhu, resp. ak je návrh podaný v priebehu konania, z výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania. Účelom predbežných opatrení je vo všeobecnosti rýchla, ale len dočasná úprava pomerov účastníkov, pričom však predbežné opatrenie zásadne neprejudikuje ich práva a záujmy.

Nariadenie predbežného opatrenia je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, ak tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ktorá je potrebná, ak sa v právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi.

Cieľom predbežných opatrení je provizórna dočasná úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie je dočasné, nie je rozhodnutím vo veci samej, neprejudikuje výsledok konania pred súdom. Obmedzuje sa na dosiahnutie len predbežných účinkov. Zásahy a dôsledky predbežného opatrenia, pokiaľ ide o právne postavenie dotknutých osôb, sa musia minimalizovať so zreteľom na jeho zabezpečovací charakter. Preto predbežné opatrenie v zásade nemôže obsahovať výrok, ktorý by sa rovnal výroku vo veci samej.

Základným predpokladom prípustnosti a dôvodnosti predbežného opatrenia je teda tvrdenie a osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov medzi nimi. Predbežné opatrenie plní funkciu prostriedku regulujúceho právne vzťahy na obdobie po jeho vydaní, a má preto výrazný preventívny zmysel i účinok, ktorý v naliehavých prípadoch môže zamedziť i vzniku škody alebo inej ujmy, a ak k nej došlo, predbežným opatrením je možné zabrániť jej rozširovaniu. Nariadenie predbežného opatrenia vo všeobecnosti teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy pomerov by bolo právo niektorého z účastníkov ohrozené. V každom prípade je však potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana ako aj osvedčenie, že je tu nebezpečenie bezprostredne hroziacej ujmy.

Pokiaľ ide o skupinu predbežných opatrení, ktorých účelom je dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, táto má opodstatnenie len vtedy, ak je potreba upraviť pred rozhodnutím o veci samej právne (nie faktické) pomery účastníkov.

Predbežné opatrenie je procesným inštitútom, ktorý umožňuje poskytnúť ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam do toho času, kým sa definitívne nerozhodne o veci samej. Pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení predbežného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme predbežného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

Každé rozhodnutie súdu, teda aj predbežné opatrenie, musí vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania (§ 154 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 2 OSP).

Matka sa opakovaným návrhom domáha zverenia dieťaťa do jej dočasnej osobnej starostlivosti predbežným opatrením, s tým, že bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Jej prvý návrh, ktorý oprela predovšetkým o agresivitu otca, o skutočnosť, že s otcom nežijú v spoločnej domácnosti, že súd vo veci rozvodu a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej doteraz nerozhodol, súd zamietol, nakoľko neboli splnené podmienky na nariadenie predbežného opatrenia. Predbežným opatrením nie je možné zveriť dieťa do osobnej starostlivosti matky, pretože by sa tým prejudikovalo rozhodnutie vo veci samej. Maloletá je fakticky v osobnej starostlivosti matky. Aj v tomto druhom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia matka poukazuje na agresívne až hysterické správanie otca v prítomnosti maloletej, poukazuje na jeho neschopnosť zabezpečiť riadnu starostlivosť o dieťa, ale vzhľadom na závažnosť tvrdení matky v návrhu týkajúcich sa incidentu zo dňa 21.03.2015, ktoré boli preukázané, súd dočasne, do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 20P/256/2014 zveril dočasne maloletú do starostlivosti matky s cieľom zabezpečiť dieťaťu bezpečnosť, pokoj, istotu, jeho zdravý psychický a fyzický vývin a predovšetkým zamedziť opakovaniu podobnej situácie, kedy bola maloletá ohrozená predovšetkým z duševného hľadiska, nakoľko vo veku 3 rokov má vyvinuté primárne väzby na matku. Súd takto rozhodol, keď mal osvedčené, že maloletá trpí suspektnou postraumatickou stresovou poruchou, ktorá pri primeranom prístupe matky má tendenciu aspoň v hrubej symptomatike odznieť, ale opakovanie podobných stresových situácií má predpoklad trvalého poškodenia duševného zdravia dieťaťa.

Súd zdôrazňuje, že o tom, ktorému z rodičov bude maloletá zverená do osobnej starostlivosti prípadne do striedavej starostlivosti oboch rodičov, rozhodne až na základe vykonaného rozsiahleho dokazovania, ktoré prekračuje rámec predbežného opatrenia.

Matka sa podaným návrhom domáha aj rozhodnutia predbežným opatrením, že bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, čo odôvodňuje predovšetkým tým, že bez súhlasu otca má sťaženú situáciu pri zabezpečovaní potrieb maloletej - škôlka, lekárska starostlivosť a podobne. Súd však nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by bolo toto právo otcovi odňaté. Z obsahu spisu sp. zn.20P/256/2014 súd zistil, že maloletá je od 18.03.2015 prijatá na predprimárne vzdelávanie v L. a to na základe žiadosti podpísanej výlučne matkou. Tiež bezproblémovo navštevuje s maloletým dieťaťom detského psychológa ako aj pediatra. V tejto časti súd návrh matky zamietol, nakoľko mal za to, že nebola osvedčená bezprostredná hrozba dieťaťu, čo sa týka jeho zastupovania a spravovania jeho majetku. Aj o otázke, ktorý z rodičov, alebo či obaja rodičia, budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, rozhodne súd po vykonaní ďalšieho dokazovania, ktoré súd v rámci konania o nariadenie predbežného opatrenia nevykonáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v troch vyhotoveniach, na Krajský súd v Bratislave, cestou podpísaného súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.